

[Indenrigsministeren]

de sygehuse, der har det mest patientvenlige miljø.

Hr. Svend Erik Hovmand var ked af, at han ikke havde fået redegørelsen før for nogle få dage siden. Jeg beklager, at det er sket for hr. Svend Erik Hovmands vedkommende, idet redegørelsen blev uddelt onsdag før Kristi himmelfartsdag, men jeg glæder mig så meget mere over, at hr. Svend Erik Hovmand alligevel har haft mulighed for virkelig at læse redegørelsen igennem.

Vi får selvfølgelig senere debatter om konkrete forslag, men når hr. Svend Erik Hovmand var inde på spørgsmålet om de store sygehuse, der var bygget, må jeg sige både til hr. Svend Erik Hovmand og til andre ordførere, at de store sygehuse, som er bygget – det drejer sig om Hvidovre sygehus og om Herlev sygehus – har været planlagt for 10–15 år siden, altså på et tidspunkt, da der ikke fandtes nogen central lovgivning om sygehusplanlægning, og det er i hvert fald ikke noget, man, om jeg så må sige, kan bebrejde den nuværende indenrigsminister. I øvrigt har næsten alt sygehusbyggeri været standset i flere år, og intet f. eks. i Storkøbenhavnsområdet bliver sat i gang, før vi har en overordnet hospitalsplan for selve Storkøbenhavn.

Når hr. Svend Erik Hovmand taler om forebyggelse og de betingelser, som man stiller fra venstres side, og ligesom hancelerer over, at jeg ikke kommer med et socialdemokratisk oplæg, må jeg sige, at med hensyn til familielægen er vi enige. Når hr. Svend Erik Hovmand taler om oplysning, er vi enige. Når det er spørgsmålet om trafik og bolig, er vi enige. Når det drejer sig om decentralisering, er det gennemført ved, at sygehusene er lagt ud til amtskommunerne. Når det drejer sig om frihed for de praktiserende læger, har jeg ikke lagt op til, at de skal statsansættes, men peget på, at man ikke på længere sigt kan affinde sig med, at praksistilrettelæggelsen ikke er tilfredsstillende for befolkningen. Når hr. Svend Erik Hovmand siger, at der skal være fri adgang for praksisoprettelse, må jeg sige, at det kommer til at gå ud over de små samfund, for lægerne nedsætter sig ikke i de små samfund, men de steder, hvor de har muligheder for at få et reelt og et nært patientunderlag.

Jeg er helt enig med hr. Svend Erik Hovmand i, at personalet skal inddrages i res-

sourceudnyttelsen. Det siges også i redegørelsen.

Hr. Svend Erik Hovmand var yderligere inde på sygehusplanlægningen og sagde, at hvis der skulle være mere central planlægning, sagde man fra, eller man var i al fald meget forsigtig. Nu må jeg sige, at når det drejer sig om de små sygehuse, og det var særlig dem, hr. Svend Erik Hovmand var inde på, har der aldrig i de vejledende retningslinjer for sygehusplanlægningen stået noget som helst om, at de skulle nedlægges. Der har tværtimod stået, at sygehusvæsenet skulle gøres til en samordnet virksomhed, en funktionel virksomhed, og at man skulle indpasse de små sygehuse med deres funktionsmuligheder. Det synes jeg også i høj grad er blevet fulgt mange steder. Der er altså ingen direktiver herfra om de små sygehuse.

Når det drejer sig om apotekerne, har jeg tidligere sagt i kommunaludvalget, at der ikke er nedlagt nogen apoteker i den senere tid, og jeg har givet besked om, at indtil den nye apotekerlov er vedtaget, må vi fare med megen lempe. Jeg vil også gerne gøre bemærkning om, at når det drejer sig om apoteker, er der mange, der har den opfattelse, at et A-apotek, altså et udsalg, i forhold til et hovedapotek skulle være noget ringe. Den eneste forskel på et A-apotek og et hovedapotek er, at der ikke er en apoteker direkte på stedet, og derved spares en driftsudgift på 140.000–150.000 kr.

Hr. Svend Erik Hovmand var også inde på spørgsmålet om tandlægebehandling. Må jeg sige, at den betænkning, som foreligger om tandlægeproblemerne i samfundet, tager ikke stilling til, om behandlingen skal foregå i offentlig eller i privat regie. Det er en af de mørke pletter i vores sundhedsvæsen, at vi ikke har en ordning inden for tandlægeområdet, der er lige så god som de øvrige ordninger inden for sundhedsvæsenet. Her gælder desværre i mange tilfælde ordene: har du penge, så kan du få, har du ingen, så må du gå. Når man ved, hvad det betyder for det enkelte menneskes fysiske og psykiske velvære at have et ordentligt tandsæt, er det uheldigt, at vi på det område er temmelig langt bagefter. Vi har nået noget, men der er meget at indhente endnu.

Hr. Grove syntes, det var en tynd kop te, så da hr. Grove var på talerstolen, slog jeg ørerne ud i fuld bredde og tænkte: nu får jeg